പാനിയം - നമ്പർ നാല്

ഒരു സഖ്യം

Jeff Pippenger
2025-03-04

പാനിയത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അന്ത്യോക്യസ് മാഗ്നസും മക്കിദോനിയയിലെ ഫിലിപ്പും തമ്മിൽ ഒരു സഖ്യം രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. യുദ്ധം നേരിട്ട് ബാലരാജാവായ പ്റ്റോളമി V-നു വിരുദ്ധമായി അന്ത്യോക്യസ് നടത്തി; രാജ്യത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ ഫിലിപ്പ് നടത്തിയ യുദ്ധപ്രവർത്തനങ്ങൾ, ഈജിപ്റ്റിലെ ബാലരാജാവിന് സഹായമായി എത്തേണ്ടിയിരുന്ന മറ്റു സൈന്യങ്ങളെ തടഞ്ഞുവെച്ചതിലൂടെ, അവൻ തന്റെ സംഭാവന നിർവഹിച്ചു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം, തെക്കിന്റെ അന്തിമ രാജാവായ പുതിൻ—ഈജിപ്റ്റിലെ ബാലരാജാവിനാൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ (ഇവിടെ “ബാലൻ” എന്നു പറയുന്നത് പ്രവചനപരമായി അവസാന തലമുറയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു)—പാനിയത്തിൽ പ്റ്റോളമി V-നെ തോൽപ്പിച്ച അന്ത്യോക്യസ് മാഗ്നസിനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ട്രംപിനാൽ, കൂടാതെ 1989-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ തോൽപ്പിച്ച റീഗനെപ്പോലെ, പരാജയപ്പെടുന്നു.

ഫിലിപ്പ് എന്നതിന് “കുതിരകളെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ” എന്നാണ് അർത്ഥം; “കുതിരകൾ” സൈനികശക്തിയെയും സാമ്പത്തികശക്തിയെയും ഒരുപോലെ പ്രതീകീകരിക്കുന്നു. കുതിരകൾ രഥങ്ങളെ വലിക്കുകയും സൈനികർ അവയെ സവാരിചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു; കൂടാതെ കുതിരകൾ സാധനങ്ങളെ വിപണിയിലേക്കും കൊണ്ടുപോകുന്നു. “കുതിരകൾ” എന്നത് “രഥങ്ങൾ, കപ്പലുകൾ, കുതിരച്ചേവകർ” എന്നിവയുടെ ഒരു പ്രതീകമാണ്; നാല്പതാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, വടക്കൻ രാജാവുമായുള്ള അതിന്റെ പ്രതിനിധി ബന്ധത്തിൽ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ പ്രാഥമിക പ്രതീകം അതുതന്നെയാണ്.

ട്രംപിന്റെ സഹായി ഫിലിപ്പ് ഓഫ് മാസിഡോനും ടെട്രാർക്ക് ഹെറോദ് ഫിലിപ്പും എന്ന ഇരട്ട രൂപകാത്മക നിർവചനങ്ങൾക്കുള്ളവനാണ്. അത് ഹെറോദ് ഫിലിപ്പായാലും മാസിഡോനിലെ ഫിലിപ്പായാലും, ആ ചിഹ്നം യഥാക്രമം സീസറോ അന്ത്യോക്കുസോ അതിനു നൽകുന്ന അധികാരത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഫിലിപ്പിന് കുതിരകളോടു സ്നേഹമുണ്ട്; കൂടാതെ ഒരു ഫിലിപ്പ് മഹാനായ അലക്സാണ്ടറുടെ രാജ്യത്തിൽ കേന്ദ്രപരവും അടിസ്ഥാനപരവുമായ പങ്ക് വഹിച്ച മാസിഡോനിൽ നിന്നുള്ളവനായിരുന്നു.

അത് അവന്റെ സ്വദേശമായിരുന്നു, തന്റെ പിതാവായ ഫിലിപ്പ് II-ൽ നിന്ന് അവൻ അവകാശമായി ലഭിച്ച രാജ്യം, കൂടാതെ അവന്റെ വിപുലമായ സാമ്രാജ്യത്തിനായുള്ള പ്രാരംഭ ചവിട്ടുപടിയും ആയിരുന്നു. ഗ്രീസിന്റെ

വടക്ക ൻ ഭാഗത്ത ് സ്ഥ ിതിചെയ ്തിരുന്ന മാസിഡോൺ, അലക ്സാണ്ട ർ ജ
(പെല്ല യിൽ, ക്രി.മു. 356-ൽ) വളർന്ന തുമായ രാഷ്ട്രീയ-സൈനിക
കേന്ദ്ര മായി പ്രത്യേ കതയുള്ള തായിരുന്ന ു; അവന്റെ ജയം നിറഞ്ഞ
അധിനിവേശങ്ങ ൾക്ക ് പ്രേരകശക്ത ിയായ ആദിമ വിഭവങ്ങ ളും
മനുഷ്യ ശക്ത ിയും സംഘടനാപരമായ ഘടനയും ഇതാണ് നൽകിയത്.
സാരമായി പറഞ്ഞ ാൽ, മാസിഡോൺ അലക ്സാണ്ട റുടെ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ
കേന്ദ്ര ബിന്ദ ുവായിരുന്ന ു—അതിന്റെ ആരംഭസ്ഥ ാനം, സൈനിക
പ്രേരണയന്ത്ര ം, അതിന്റെ അതിരുകൾക്ക പ്പ ുറം അവന്റെ സാമ്രാജ്യ ം
വളരെ ദൂരത്തേ ക്ക ് വ്യ ാപിച്ച പ്പേ ാഴും, ഒരു മാസിഡോണിയൻ രാജാവെന്ന
അവന്റെ വ്യ ക്ത ിത്വ ത്തെ അധിഷ ്ഠിതമാക്ക ിയ പ്രദേശം.

അലക്സാണ്ടറുടെ നാലായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട രാജ്യത്തിന്റെ വടക്കൻ പ്രദേശത്തെ മസെദോൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു ഫിലിപ്പ് 'ടെട്രാർക്ക്' ആകുന്നു, അതിന്റെ അർത്ഥം 'നാലിലൊരഭാഗം' എന്നതാണ്; മറ്റേ ഫിലിപ്പ് അലക്സാണ്ടറുടെ മുൻകാല സാമ്രാജ്യത്തിലെ നാല് കാറ്റുകളിൽ 'നാലിലൊന്ന്' ആകുന്നു.

ഹേരോദ് നിയമത്തെ നിരസിക്കുന്ന ഒരാളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഹേരോദിലേക്കു നയിക്കുന്ന രക്തവംശമായ ഏശാവ് തന്റെ ജ്യേഷ്ഠാവകാശം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു നിയമജനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഏറ്റവും ആരംഭത്തിൽ തന്നേ, ക്രിസ്തു സ്ഥിരീകരിക്കേണ്ടതിന് മരിച്ച നിയമത്തെ നിരസിക്കുന്നവരുടെ പ്രതീകമായി ഏശാവ് മാറുന്നു. ദൈവം തന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നിയമജനത്തെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളായി വികസിപ്പിക്കാനിരുന്ന അതേ ഘട്ടത്തിൽ, ഏശാവ് കലഹിച്ചു. പ്രാചീന യിസ്രായേലിന്റെ അവസാനത്തിൽ, ക്രൂശിങ്കൽ യെഹൂദന്മാർ തങ്ങൾക്കു "കൈസരനല്ലാതെ മറ്റൊരു രാജാവുമില്ല" എന്നു അവകാശപ്പെട്ടപ്പോൾ, ആരംഭത്തിൽ ഏശാവിനാൽ മുൻകൂട്ടി പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിന്റെ അന്ത്യകാല പ്രതീകമായി യെഹൂദജാതി മാറി. ഹേരോദിന്റെ വംശാവലി ഏശാവിന്റെയും യെഹൂദന്മാരുടെയും രക്തവംശങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമാണ്; ആരംഭത്തിൽ കലഹപ്രവണനായ ഒരു നിയമലംഘകനാലും അവസാനത്തിൽ കലഹപ്രവണമായ ഒരു നിയമജനത്താലും പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു രക്തവംശം.

യോസേഫിനെയും മറിയയെയും ബെത്ലഹേമിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന നികുതികൾ ചുമത്തിയത് മഹാനായ ഹെരോദാവായിരുന്നു; അവന്റെ മൂന്നു പുത്രന്മാരിൽ ഒരാളായ മഹാനായ ഹെരോദാവിന്റെ മകനായ ഹെരോദാവ് അന്ത്യപാസ് ക്രൂശിന്റെ സമയത്ത് ഭരിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം മുതൽ മരണത്തോളം ഉള്ള അവന്റെ ജീവിതകാലം പ്രതീകാത്മകമായി ഹെരോദാവിന്റെ കുടുംബത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അങ്ങനെ ഈ ചരിത്രം തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തിന്റെ സന്ദർശനകാലമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു—യഹൂദന്മാർ പൊതുവേ ഒരിക്കലും ഗ്രഹിക്കാതിരുന്ന ഒരു സന്ദർശനം.

മഹാനായ ഹെറോദാവു യേശുവിന്റെ ജനനത്തേ ാടുള്ള ്രപതികരണമായി
ശിശുക്ക ളെ കൊന്നെ ാടുക്ക ി; അങ്ങ നെ, മി്രസയീം ശിശുക്ക ളെ
കൊന്നെ ാടുക്ക ിക്കെ ാണ്ട ിരുന്ന കാലത്ത ് മോശെയുടെ ജനനം സംഭവി
ചരി്രതം വീണ്ട ും ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ട്ട ു. ആദ്യ ത്തെ ശിശുഹത്യ
്രപതീക്ഷ ിക്ക പ്പെ ട്ട തിരഞ്ഞെ ടുക്ക പ്പെ ട്ട വനെ കൊന്ന ുകളയാനു
്രശമമായിരുന്ന ു; അവസാനത്തെ ശിശുഹത്യ യും വീണ്ട ും
്രപതീക്ഷ ിക്ക പ്പെ ട്ട തിരഞ്ഞെ ടുക്ക പ്പെ ട്ട വനെ കൊന്ന ുകളയാനു
്രശമമായിരുന്ന ു. ഒരു ലക്ഷ ം നാല ്പത്ത ിനാലായിരം പേർ മോശെയുടെയും
കുഞ്ഞ ാടിന്റെയും ഗാനം പാടുന്ന ു; ്രപവചനാത്മ കമായി ഒരു “ഗാനം” ഒരു
അനുഭവത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ഒരു ലക്ഷ ം നാല ്പത്ത ിനാലായി
പേർ സമാന്ത ര അനുഭവങ്ങ ൾ ഉള്ള ഒരു കാലഘട്ട ത്ത ിലാണ് ജീവിക്ക ു
ആ സമാന്ത രങ്ങ ളിൽ ഒന്ന ് 1973 ജനുവരി 22-ന് അമേരിക്ക ൻ
ഐക്യ നാടുകളിൽ ഗർഭച്ഛ ി്രദങ്ങ ൾക്ക ് അനുമതി നൽകിയ സു്രപീം
കോടതി വിധിയോടെ എത്ത ി. തുടർന്ന ് വന്ന നാല ്പത്തെ ാമ്പ ത്
വർഷങ്ങ ളിൽ, ഒരു ലക്ഷ ം നാല ്പത്ത ിനാലായിരത്ത ിൽ ഉൾപ്പെ ടാവുന്ന
സാധ്യ തയുള്ള ഏകദേശം 66 ദശലക്ഷ ം പേർ ഫെഡറൽ അംഗീകാരം
ലഭിച്ച ഗർഭച്ഛ ി്രദത്ത ിലൂടെ കൊന്നെ ാടുക്ക പ്പെ ട്ട ു.

ശക്തി സൈനിക ബലത്തെ പ്രതീകീകരിക്കുന്നു:

> ഞാൻ കണ്ട മൃഗം ഒരു ചെള്ളിപ്പുലിയെപ്പോലെയായിരുന്നു; അതിന്റെ കാലുകൾ കരടിയുടെ കാലുകളെപ്പോലെയും അതിന്റെ വായ് സിംഹത്തിന്റെ വായയെപ്പോലെയും ആയിരുന്നു; അജഗരം അതിന്നു തന്റെ ശക്തിയും തന്റെ സിംഹാസനവും മഹത്തായ അധികാരവും കൊടുത്തു. വെളിപ്പാട് 13:2.

പേഗൻ റോമമായിരുന്ന മഹാസർപ്പം പാപ്പാസഭയ്ക്ക് മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ നല്കി; അഥവാ, “തന്റെ ശക്തിയും, തന്റെ സിംഹാസനവും, മഹത്തായ അധികാരവും.” പന്ത്രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ യുഎസ്എ, ഭൂമിമൃഗം, തന്റെ മുമ്പിലുള്ള മൃഗത്തിന്റെ സകല “ശക്തിയും” പ്രയോഗിക്കുന്നവളായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും രണ്ടാം വാക്യത്തിലെ “ശക്തി” എന്ന പദം, പന്ത്രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ “ശക്തി” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പദത്തിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ഗ്രീക്ക് പദമാണ്. രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ “ശക്തി” എന്നത് G1722 ആകുന്നു: അതിന്റെ അർത്ഥം മുഖാമുഖമായി (ശാബ്ദികമായോ രൂപകമായോ): സാന്നിധ്യത്തിൽ (കാഴ്ചയിൽ) എന്നാകുന്നു.

പന്ത്രണ്ടാം വചനത്തിലെ “power” എന്ന വാക്ക് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ഗ്രീക്ക് വാക്കാണ്.

> അവൻ ആദ്യ മൃഗത്തിന്റെ സകല അധികാരവും അതിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു; മാരകമായ മുറിവ് സൌഖ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ആദ്യ മൃഗത്തെ ഭൂമിയും അതിൽ വസിക്കുന്നവരും ആരാധിക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് 13:12.

ഇവിടെയുള്ള “power” G1832 എന്ന പദത്ത ിന് അർത്ഥ ം, (ശേഷിയുടെ അർത്ഥ ത്ത ിൽ) പ്രത്യേ ക അവകാശം; അതായത്, പ്രതിനിധിയായി നല്കപ്പെ ട്ട സ്വ ാധീനം: അധികാരം, ന്യ ായാധികാരം, സ്വ ാതന്ത്ര്യ ം, ശക്ത ി, അവകാശം, ബലം. പന്ത്ര ണ്ട ാം വാക്യ ത്ത ിലെ “power” എന്ന പദം ഭൂമിയിലെ മൃഗം സമുദ്രമൃഗത്ത ിന്റെ പ്രതിനിധിയായി നല്കപ്പെ ട്ട അധികാരമാണെന്ന് തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു—അഥവാ, USA സമുദ്രമൃഗത്ത ിന്റെ പ്രോക ്സി പ്രതിനിധിയാണ്. USA ഒന്ന ാം മൃഗത്ത ിന്റെ പ്രതിനിധിയായി നല്കപ്പെ ട്ട മുഴുവൻ അധികാരവും പ്രയോഗിക്ക ുന്ന ു. രണ്ട ാം വാക്യ ത്ത ിൽ പൗരാണിക റോം പാപ്പ ാധിപത്യ ത്ത ിന് മൂന്ന ു കാര്യ ങ്ങ ൾ നല്കി. 496-ൽ ടോൾബിയാക്ക യുദ്ധ ത്ത ിൽ ക്ലോ ാവിസ് തന്റെ സൈനികവും സാമ്പ ത്ത ികവുമായ ശക്ത പാപ്പ ാധിപത്യ ത്ത ിന് നല്കി. 330-ൽ കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ സാമ്രാജ്യ ത്ത ിന്റെ “seat” വിട്ട ുകൊടുത്ത ു; 533-ലെ ഒരു കല്പ നയിലൂടെ ജസ്റ്റ ീനിയൻ പോപ്പ ിനെ ഭ്രഷ്ടോപദേശികളുടെ തിരുത്ത ുകാരനും സഭകളുടെ തലവനും ആയി നിർണ്ണ യിച്ച ു. 496-ലെ ക്ലോ ാവിസ് 1989-ലെ റീഗനെ പ്രതിരൂപീകരിക്ക ുന്ന ു. റീഗൻ ട്രംപിനെ പ്രതിരൂപീകരിക്ക ുന്ന ു.

ഗ്രിഗറി ഓഫ് ടൂർസ് പറയുന്നതനുസരിച്ച് (ഏകദേശം ഒരു നൂറ്റാണ്ട് കഴിഞ്ഞ് എഴുതിയതാകുന്നു), ക്ലോവിസ് യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെടുന്ന നിലയിലായിരുന്നു; അത്യന്തം നിരാശയുടെ വേളയിൽ സഹായത്തിനായി അദ്ദേഹം കത്തോലിക്ക ദൈവത്തെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ക്ലോതിൽദ്, ബർഗണ്ടിയൻ രാജകുമാരിയായ ഒരു കത്തോലിക്ക വിശ്വാസിനിയായിരുന്നു; അവൾ അദ്ദേഹത്തെ പുറജാതീയതയിൽ നിന്ന് മതംമാറുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ജയിച്ചാൽ താൻ കത്തോലിക്കമതം സ്വീകരിക്കുമെന്നു ക്ലോവിസ് നേർച്ച ചെയ്തു. തുടർന്ന് യുദ്ധഭാഗ്യം മാറി—അത് ദൈവിക ഇടപെടലാലോ സൈനിക തന്ത്രത്താലോ ആയിരുന്നുവോ എന്നതു വേറെയാകട്ടെ—ക്ലോവിസ് അലമന്നിയെ തോൽപ്പിക്കുകയും അവരുടെ രാജാവിനെ കൊല്ലുകയും അവരുടെ സേനയെ ചിതറിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ നേർച്ചയ്ക്കു വിശ്വസ്തനായി, അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കമതം സ്വീകരിക്കുകയും, പരമ്പരാഗതമായി കണക്കാക്കുന്നതനുസരിച്ച് ക്രി.വ. 496-ലെ ക്രിസ്തുമസ് ദിനത്തിൽ റെയിംസിൽ ബിഷപ്പ് റെമിജിയസ് (സെന്റ് റെമി) മുഖാന്തരം സ്നാനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവന്റെ മതപരിവർത്ത നം ഒരു നിർണായക വഴിത്ത ിരിവായി, ക്ലോ ാവിസിനെ ജർമ്മ ാനിക് ഭരണാധികാരികളിൽ ആദ്യ കത്തോ ാലിക്ക രാജാവാക്ക ി (ആറിയൻ ക്രൈസ്ത വരായ വിസിഗോത്ത ുക്ക ളെയും ഓസ്ട്രോഗോത്ത ുക്ക ളെയും പോലെ അല്ല ാതെ). ഇതിലൂടെ ഫ്രാങ്ക ുകൾ റോമൻ സഭയുമായി ഏകീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു; അതുവഴി ഗാലോ-റോമൻ ജനവിഭാഗത്ത ിന്റെയും പാപ്പ ാസഭയുടെയും പിന്ത ുണ അവന് ലഭിച്ച ു. ക്ലോ ാവിസിന്റെ സ്ന ാനം പലപ്പോ ഴും ഒരു കത്തോ ാലിക്ക രാഷ്ട്രമായി “ഫ്രാൻസിന്റെ ജനനം” എന്ന പ്രതീകാത്മ ക സംഭവമായി കണക്ക ാക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; ആറിയനിസത്ത ിനോ പൗരാണിക മതവിശ്വ ാസങ്ങ ൾക്കോ ാ അനുസരിച്ച ിരുന്ന മറ്റ ു ബാർബേറിയൻ

രാജ്യ ങ്ങ ളിൽ നിന്ന ് അതിനെ ഇതുവഴി വേർതിരിച്ച ുകാട്ട ുന്ന ു. ഈ കാരണത്ത ാൽ, കത്തേ ാലിക്ക സഭ ഫ്രാൻസിനെ “കത്തേ ാലിക്ക സഭയു ആദ്യ ജാതൻ” എന്ന ും “കത്തേ ാലിക്ക സഭയുടെ ജ്യേ ഷ ്ഠപുത്രി” എന്ന ും വിശേഷിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു.

496-ൽ ക്ലോവിസ് പാപ്പത്വത്തിന്റെ ആദ്യ പ്രതിനിധി ശക്തിയായപ്പോൾ, 1989-ൽ പ്രതിനിധി ശക്തിയായ റീഗനെ അവൻ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചു. റീഗനും പോപ്പ് ജോൺ പോൾ II-വും സംബന്ധിച്ച ചരിത്രത്തിൽ, തെക്കൻ രാജാവിനെ താഴെയിറക്കുന്നതിനായി ഒരു രഹസ്യ സഖ്യം രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. 1798 മുതൽ ഞായറാഴ്ച നിയമം വരെയും ത്യാരിന്റെ വേശ്യ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു; അവൾ തന്റെ വേരുകൾ വടക്കേയറ്റത്തെ രാജ്യമായ മക്കെദോണിലേക്കു പിന്തുടരുന്ന അതേ വേശ്യ തന്നെയാണ്. അവൾ വടക്കൻ രാജാവാണ്; പ്രവചനപരമായി മറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, താൻ തെറ്റുപറ്റാത്തവളാണെന്ന് ഇപ്പോഴും അവകാശപ്പെടുന്നു.

മൂന്ന് പ്രതിനിധി യുദ്ധങ്ങളിലുടനീളം പ്രവചനപരമായി മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നവരായിരുന്നെങ്കിലും, അന്തിമമായി പാനിയം യുദ്ധത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ വെളിവാകുന്ന “ഉടമ്പടി ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരെയും” പോപ്പും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. സാമ്രാജ്യത്വ റോമിൽ നിന്നു പാപ്പാ റോമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിൽ, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യമായി പൗരാണിക റോം തന്റെ കാലാവധിയുടെ അന്ത്യത്തിലെത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന സമയം ദാനിയേൽ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

> കിത്തീമിലെ കപ്പലുകൾ അവന്റെ നേരെ വരും; അതുകൊണ്ട് അവൻ ദുഃഖിതനായി മടങ്ങിപ്പോകും, വിശുദ്ധ നിയമത്തിനെതിരെ ക്രോധം പുലർത്തും; അവൻ അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യും; വിശുദ്ധ നിയമം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരോടു അവൻ വീണ്ടും മടങ്ങിവന്ന് കൂട്ടുകൂടുകയും ചെയ്യും. ദാനിയേൽ 11:30.

“വിശുദ്ധ നിയമം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ” എന്ന വചനത്തിലെവർ കത്തോലിക്കാ സഭയാണ്. വിശുദ്ധ നിയമം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ യോഹന്നാൻ വെളിപ്പെടുത്തൽഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ പെർഗാമൊസിലെ രാജിചെയ്യുന്ന സഭയാണ്; പൗലോസിന്റെ പ്രകാരം പാപപുരുഷൻ വെളിപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് അതു വിശ്വാസത്യാഗത്തിലേക്ക് വീഴും. കത്തോലിക്കത്വം എന്നത് ദൈവവചനത്തിന്മേൽ കൊണ്ടുവന്ന ആക്രമണത്തിലൂടെയും, കൂടാതെ ഏഴാം ദിവസ ശബ്ബത്തിന്മേലും കൊണ്ടുവന്ന ആക്രമണത്തിലൂടെയും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന വിധത്തിൽ നിയമം ഉപേക്ഷിച്ചവരാണ്; കോൺസ്റ്റന്റീന്റെ കാലംമുതൽ ഇവ രണ്ടും ക്രമാനുഗതമായ ആക്രമണങ്ങൾക്കു വിധേയമായി. പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തും “നിയമം” എന്നതു പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

> ഈ രണ്ട ു രാജാക്ക ന്മ ാരുടെയും ഹൃദയങ്ങ ൾ ദോഷം ചെയ്യ ുവാനായിരിക്ക ും; അവർ ഒരേ മേശയിൽ ഇരുന്ന ു അസത്യ ങ്ങ ൾ സംസാരിക്ക ും; എങ്ക ിലും അത് വിജയിക്ക യില്ല ; കാരണം അന്ത ്യ ം ഇനിയും നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട സമയത്ത ായിരിക്ക ും. പിന്നെ അവൻ മഹാസമ്പ ത്ത ുകളോടെ തന്റെ ദേശത്തേ ക്ക ു മടങ്ങ ും; അവന്റെ ഹൃദയം വിശുദ്ധ നിയമത്ത ിന്ന ു വിരോധമായിരിക്ക ും; അവൻ വീരകൃത്യ ങ്ങ ൾ ചെയ ്തു തന്റെ ദേശത്തേ ക്ക ു മടങ്ങ ും. നിശ്ച യിക്ക സമയത്ത ു അവൻ വീണ്ട ും മടങ്ങ ി തെക്കേ ാട്ട ു വരും; എന്ന ാൽ അതു മുമ്പ ത്തേ തുപോലെയും പിന്ന ത്തേ തുപോലെയും ആയിരിക്ക യില്ല . ദാനിയേൽ 11:27–29.

ഈ വാക്യങ്ങളിൽ “അവൻ” തന്റെ സ്വന്തം ദേശത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നു; പിന്നെ പിന്നീട് അവൻ വീണ്ടും തന്റെ സ്വന്തം ദേശത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നു. ഈ രണ്ടുതവണ മടങ്ങിവരലുകൾ തുടർന്ന് റോമാ നഗരത്തിലേക്കുള്ള ഒരു വിജയോത്സവപരമായ “മടങ്ങിവരവ്” ഉണ്ടായ രണ്ടു വിജയങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തേത് ക്രി.മു. 31-ൽ അന്റണിയെയും ക്ലിയോപാട്രയെയും എതിർത്ത് നടന്ന ആക്ടിയം യുദ്ധമായിരുന്നു; രണ്ടാമത്തേത് ക്രി.വ. 70-ൽ യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തിനുശേഷമായിരുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങളിലെ “നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയം” എന്നത് 330-ാം വർഷമാണ്; അത് ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യത്തിലെ പ്രവചനാത്മകമായ “കാലത്തിന്റെ” സമാപ്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; ആ കാലം മുന്നൂറ്റി അറുപത് വർഷങ്ങൾക്കു തുല്യമാണ്.

ഒരു മേശയിൽ ഇരുന്നു അസത്യം സംസാരിക്കുന്ന ആ രണ്ട് രാജാക്കന്മാർ അതു ചെയ്യുന്നതു “നിയമിത സമയത്തിന്ന്” മുമ്പാകെയാണ്; “എന്തെന്നാൽ അന്ത്യം ഇനിയും നിയമിത സമയത്തായിരിക്കും.” പരിഗണിക്കേണ്ട ഒരു ചോദ്യം ഇതാണ്: “പിന്നെ അവൻ വലിയ സമ്പത്തോടുകൂടെ തന്റെ ദേശത്തേക്കു മടങ്ങും” എന്നു വചനം പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്? അതിന്റെ അർത്ഥം, നിയമിത സമയത്ത് അവൻ മടങ്ങും എന്നാണോ? അല്ലെങ്കിൽ, ആ രണ്ടുപേരും മേശയിൽ ഇരുന്നു അസത്യം പറയുന്ന ഉടൻ അവൻ മടങ്ങും, അതുകൊണ്ടു ആ മടങ്ങിവരവ് നിയമിത സമയത്തിന്ന് മുമ്പാണ് എന്നാണോ?

ഉറിയാ സ ്മിത്ത ് ഈ രണ്ട ു മടങ്ങ ിവരവുകളെ ക്രി.മു. 31-ഉം ക്രി.വ. 70-ഉം ആയി തിരിച്ച റിയുന്ന ു; ഇത് നിശ്ച ിതകാലമായ 330-ാം വർഷത്ത ിന് മുമ്പ ുള്ള ഒരു ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. സ ്മിത്ത ് ഇതും ചൂണ്ട ിക്ക ാണിക്ക ുന്ന ു: ഇരുപത്തെ ാമ്പ താം വാക്യ ത്ത ിലെ “മടങ്ങ 330-ന് ശേഷമുള്ള താണെന്ന ും, ആക്റ്റ ിയംയും യെരൂശലേമും സംബന്ധ ിച്ച യുദ്ധ ങ്ങ ൾക്ക ു പിന്ന ാലെ ഉണ്ട ായ മടങ്ങ ിവരവുകൾ പോലെ അത് വിജയകരമല്ലെ ന്ന ും. ഇതിന്റെ അർത്ഥ ം, നിശ്ച ിതകാലത്ത ിന് മുമ്പ ് അസത്യ ങ്ങ ൾ പറയപ്പെ ടുന്ന ഒരു കൂടിക്ക ാഴ്ച ഉണ്ടെ ന്ന താണ്; അതിനെത്ത ുടർന്ന ്, അസത്യ ങ്ങ ൾ പറഞ്ഞ ുകൊണ്ട ിരുന്ന രണ്ട ു രാജാക്ക ന്മ ാരിൽ ഒരാൾ വലിയ സമ്പ ത്തേ ാടുകൂടെ മടങ്ങ ിവരുകയും,

പിന്നെ വിശുദ്ധ നിയമത്ത ിനെതിരെ നിലകൊള്ള ുകയും, ശക്ത ികർമ്മ ങ്ങ ൾ നടത്ത ുകയും, നിശ്ച ിതകാലമായ 330-ാം വർഷത്ത മടങ്ങ ിവരികയും ചെയ്യ ുന്ന ു.

അവൻ തുടർന്ന് തെക്കിനെ ആക്രമിക്കുന്നു; എന്നാൽ അത് ആക്ടിയം യുദ്ധത്തിനോ യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തിനോ സമാനമായിരിക്കുകയില്ല. ഈ വാക്യങ്ങളിലെ ക്രി.വ. 70-ലെ ചരിത്രം, ഭാഗത്തിൽ “വിശുദ്ധ നിയമം” എന്നതായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത നിയമജനതയുടെ അന്ത്യത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. മുപ്പതാം വാക്യത്തിൽ വിശുദ്ധ നിയമത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരോടു പൗരസ്ത്യ റോമിനു ബുദ്ധിവിവരബന്ധമുണ്ട്. ക്രി.വ. 70 ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനമായി നിലകൊണ്ടിരുന്ന പ്രാചീന അക്ഷരാർത്ഥ ഇസ്രായേലിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ അന്ത്യം തന്നെയായിരുന്നു; മുപ്പതാം വാക്യം ക്രി.വ. 70-ന് നാല് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷമുള്ള ചരിത്രത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. മുപ്പതാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിൽ നിയമത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ, ദൈവവും അവന്റെ ക്രിസ്തീയ ജനവും തമ്മിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട നിയമത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നവരാണ്. മുപ്പതാം വാക്യത്തിൽ വിശുദ്ധ നിയമത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സഭ പാപ്പത്വ റോമാകുന്നു.

> കിത്തീമിലെ കപ്പലുകൾ അവന്റെ നേരെ വരും; ആകയാൽ അവൻ ദുഃഖിതനായി മടങ്ങിപ്പോകും; വിശുദ്ധ നിയമത്തിനെതിരെ ക്രോധം കാണിക്കും; അവൻ അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യും; വീണ്ടും മടങ്ങിവന്നു വിശുദ്ധ നിയമം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരുമായി അവൻ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കും. ദാനീയേൽ 11:30.

ഇരുപത്തൊൻപതാം വാക്യം നമ്മെ കി.പി. 330-ആം വർഷത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു; ആ നിശ്ചിതകാലം തലസ്ഥാനനഗരം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കു മാറ്റിയ കോൺസ്റ്റന്റൈനാൽ നിറവേറ്റപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ആ വഴിക്കല്ലിൽ, ആക്ടിയത്തിന്റെയും യെരൂശലേമിന്റെയും സംഭവങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ വിജയകരമാകാതിരുന്ന ഒരു തെക്കൻ യുദ്ധത്തിലേക്കു പൈഗൻ റോം വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും. തുടർന്ന്, മുപ്പതാം വാക്യത്തിൽ, ഇന്ന് കാർത്തേജ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ചിത്തീമിൽനിന്നു തന്റെ നാവികയുദ്ധം ആരംഭിച്ച ജെൻസെറിക്ക് പൈഗൻ റോമിനെ ആക്രമിക്കുന്നു. വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ ഏഴ് കാഹളങ്ങളിൽ രണ്ടാം കാഹളമായും പൈഗൻ റോമിനെതിരായ ഈ യുദ്ധം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കാഹളശക്തികളിൽ ആദ്യത്തെ നാല്, പാശ്ചാത്യ റോമിനെ കി.പി. 476-ഓടെ അന്തിമാവസ്ഥയിലെത്തിച്ചു. ആ ആദ്യത്തെ നാല് കാഹളങ്ങളിൽ, ചിത്തീമിന്റെ കപ്പലുകൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന രണ്ടാം കാഹളം ഏറ്റവും കഠിനമായിരുന്നു; കാരണം ജെൻസെറിക്ക് സമുദ്രങ്ങളിൽ നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുത്തു, സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പത്ത് വറ്റിച്ചെന്നുപോയി.

കിത്തീമിന്റെ കപ്പലുകളാൽ നേരിട്ടുമുട്ടിക്കൊള്ളപ്പെടുകയും ദുഃഖിതനാകുകയും ചെയ്ത ശേഷം അവൻ മടങ്ങി വിശുദ്ധ നിയമത്തിനെതിരെ ക്രോധം കാട്ടുന്നു. ദൈവവചനത്തിനെതിരായ ഒരു യുദ്ധത്തിലൂടെ, 538-ൽ പാപ്പത്വത്തിന് അധികാരം ലഭിക്കുന്നതിലേക്കു നയിച്ച ചരിത്രത്തിൽ ഇത് നിവൃത്തിയായി. അതിനുശേഷം അവൻ മടങ്ങി "വിശുദ്ധ നിയമം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരോടു സൗഹൃദബന്ധം പുലർത്തുന്നു." പൗരാണിക റോമും പാപ്പീയ റോമും തമ്മിലുള്ള ആ ബന്ധം 533-ൽ ജസ്റ്റിനിയാന്റെ കല്പനയിലൂടെ നിവൃത്തിയായി. തുടർന്ന് അടുത്ത വാക്യമായ മുപ്പത്തിയൊന്നാം വാക്യം പൗരാണിക റോം എങ്ങനെ "ദുഃഖിതനായി" എന്ന് തുടര്ന്നു കാണിക്കുന്നു. 2 തെസ്സലൊനീക്യരിൽ, 538-ൽ പാപ്പത്വം നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിൽ നിന്ന് പൗരാണിക റോം അതിനെ "തടഞ്ഞുനിർത്തി" എന്നു പൗലോസ് ഉപദേശിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയെ തകർക്കുന്ന കടലുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആക്രമണത്താൽ അവൻ ദുഃഖിതനാകുമ്പോൾ, അവൻ വിശുദ്ധ നിയമത്തിനെതിരെ ക്രോധം കാട്ടുകയും, തുടർന്ന് നിയമം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരോടു സൗഹൃദബന്ധം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അടുത്ത വാക്യങ്ങളിൽ, 496-ൽ ക്ലോവിസ് മുഖാന്തരം പാപ്പത്വത്തിന് നൽകിയ അധികാരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന "സൈന്യങ്ങൾ" എഴുന്നേറ്റ് ശക്തിയുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു; ഇത് ചരിത്രത്തിൽ റോം നഗരത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. തുടർന്ന് പൗരാണിക റോം, ആ ഭൂപ്രദേശത്തിൽ നിന്ന് പൗരാണിക മതത്തെ (ദൈനംദിനം) നീക്കിക്കളഞ്ഞ് അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് കത്തോലിക്ക മതത്തെ സ്ഥാപിക്കുകയും, പിന്നീട് 538-ൽ പാപ്പത്വത്തെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

538-ൽ പാപ്പത്വം അധികാരപ്രാപ്തമായപ്പോൾ, നാം പരിഗണിക്കുന്ന വചനങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ അതു ഒരു പ്രവചനസാക്ഷ്യവും, അതോടൊപ്പം ഒരു ചരിത്രസാക്ഷ്യവും നൽകി. ക്രി.മു. 31-ാം വർഷവും ആക്റ്റിയം യുദ്ധവും 538-ന്റെ മുൻച്ഛായയായി നിലകൊള്ളുന്നു. ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം എട്ട്, ഒമ്പതാം വചനത്തിൽ, ഭൂമിയുടെ സിംഹാസനം കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനായി വിഗ്രഹാരാധക റോം മൂന്ന് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ തടസ്സങ്ങളെ ജയിച്ചടക്കും. ആദ്യത്തേത് കിഴക്കേയറ്റത്തുള്ള സിറിയയായിരുന്നു; തുടർന്ന് യെഹൂദയും യെരൂശലേമും, അതിനുശേഷം ആക്റ്റിയം യുദ്ധത്തിൽ ഈജിപ്തും. പാപ്പീയ റോമിനും മൂന്ന് കൊമ്പുകൾ നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടു; അവയിൽ മൂന്നാമത്തേത് 538-ൽ റോം നഗരത്തിൽ നിന്ന് ഓടിച്ചുകളയപ്പെട്ട ഗോത്തുകൾ ആയിരുന്നു. ആക്റ്റിയം യുദ്ധം 538-നോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു എന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന രണ്ട് സാക്ഷികളെ വിഗ്രഹാരാധക റോമും പാപ്പീയ റോമും നൽകുന്നു; കൂടാതെ, ആധുനിക റോം പരമാധികാരത്തോടെ ഭരിച്ച് പരീക്ഷണക്കാലം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ നിലനിൽക്കുന്ന യുഎസയിലെ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെ 538 ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു.

ഇരുപത്തേഴാം വാക്യത്തിൽനിന്ന് മുപ്പത്തൊന്നാം വാക്യംവരെ ഉള്ള ഭാഗത്തിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത അവലോകനം നാം സമാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ, ഈ വാക്യങ്ങളിൽ നാം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും, പതിനൊന്നാം വാക്യം മുതൽ പതിനഞ്ചാം വാക്യം വരെയുള്ള ചരിത്രത്തോടു ഈ ഭാഗത്തെ യോജിപ്പിക്കുന്ന പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യും.